

<http://maxminus.weebly.com>

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

Jeton Kelmendi

Madame Word and Mister Thought

1

I have talked a little
Differently
With great sorrow
Miss
But I am saying
That you will not misunderstand me
At the end these are only the words
Of the poet
And you know that it is allowed
to undress the covered thoughts
Every part to undress
So they can wear the costumes of my preference
In every naked part

Or
If this is enough for you
To say I love you
I decide to prefer
What everyone says
To everyone
And the man to his wife
Miss
I have completely another idea

2

What if
The thought has no value for the word
Or the word
The Spirit of human being
Is vocal without thinking deeply
You are miss word
And me, mister wisdom

I have seen them just like this
Myself with you and you with myself
Even this formula of love
Everywhere
Where it has remained after
Modernization

This is why
You are gorgeous Madame Word
When Mr. Wisdom
Gives the beauty to you

3

Let's continue then
We should gather our forces
Because
Silence
Is looking at us with anxiety
What is happening with us
But never mind
Miss Word
I want to kiss you now
Only once
Because the second and the third
I don't know how they will come
Let freedom live in freedom
Let
The word
And the brain
Speak what they wish
Me,
I want my first kiss now

Paris, July, 2006

Under the shade of memory

I told you something forgotten
The things that you will not remember even tomorrow

Forgiveness is always much more ancient
When silence is traveling

At the oak dried from the sun
I am awaiting you
In the same line with the verse
Hung in the abyss of the mountain

There I await only love
And I sat to relax

I tried to
Exhaust the autumn or to dream the light
Only to say a word

June, 2004

Love Is Leasing A House

At the moment when you see it
Love lives in the apartment
Closed at one point
And shrinks her edges
Of thought
Plays with the days just as the soldiers of chess
Until the end comes
Without a winner
Then
Nothing remained just only another
Mouth.

The Queen Of The Night

My hand does not reach you
Today
Neither my eyes will not reach
Your home city
Queen
There is either something inside your body
Or I am not in a good mood
The night's eyes are lightening
They are whitening the sky of wisdom
Over your body
It has not arrived yet
In the night's kingdom
As curious you are
The shades of long hands should not be yours
In tonight's dinner without a queen

The Days Will Depart One Time

How to say a word to you
My word, soft and so warm
Always towards the good
We should speak beautifully

Why it is important to our age
The opinions that don't help us

Below the hair, over the eyebrows
Is appearing a love

Under the quietness of the tree shades
I hit the veins of thought
The days will depart at one point
From the beginning

The Beauty Of Beautifulness

To whom other than the girl
The beauty fits best
In her eyes
Love of freedom is flowing

What a beautiful girl
What a beautiful Verse
How lucky is beauty

Your Face With Golden Eyes Is Appearing

Today autumn can get full with the night
The moon fell in the window
The best
Verses
I will write for you

Maybe you are asleep
My best lady friend
Before you reached
Ten and ten
I sing for the verse
The word has plenty of night

The clock
Passed midnight

The sky descended on verses
And in the sparseness of the stars
Your face is appearing
With Golden Eyes

Just like in ancient times
"From that ridge I threw my eyes to you"

Tirana, November, 2004

I Dream About Her Falling Asleep With Me

As much as you want to
Escape from my winter

You, antisaga that doesn't understand my spring
In you was growing the curiosity of waiting
Which scared the night

The sleep did a marvelous thing
It dreamed
For her sleep with me
Freely
Let's say she departed
To be silenced with anxiety

Without the smallest
Worry
Water, took water from her thirst
The events descended on earth

Arrived as they were not conceived
Suddenly
With eyes they brought her towards me

Your Distant Dawns

It is not important to me
Never

The letters of solitude
Your distant dawns
In order to arrive in me
Seven days ago
You have been taken by good weather
One night
Together
To spend
Without Silence

The Eyes Of The Night Are Lightening

Today

Queen

My hand is not arriving in you
Neither the eyes do not arrive
Neither closer to your city

You have something inside me
Or I have been embraced by the bad hour
The eyes of the night are lightening
They turn into white the sky of thought
Right above you

There is no arrival
In the kingdom of fruitless
Night

The shade of extended hands does not belong to you
Which are today's evening without a queen.

What Do You Want From the Anti Dream

There was a very enigmatic trip
It was taking everything with her
The departure and arrival

Taking with her the welcome and non welcome
And you
With many lyrics were dreaming
For love

Every direction had a road
You who did not ruin the desire of the dream
What do you want from the anti dream
Where yesterday turned into the day before yesterday

Tomorrow turns into today
You took everything of mine with yourself
And threw it away from me

Away from you
The emptiness of which

I have always been scared
So that it does not get too late

Brussels, 15 November 2007

How Quiet Is The Departure

Gather all her items
Because they show her the roads

Her threads blow like the wind
Just as she is not coming

Step by step
Just as she was in the depth of disappearance

In her head
Are trespassing the autumns
How quiet is departure
The past is closed as solitude

Who knows whether
In front of us is the arrival or the past

Playful Respiration

I have been unquiet last night
Have dreamed about you

The most beautiful of all nights
That the human feet can step into

Every time that the darkness departed for a dream
I wanted to be

The white that covers the body
It ties the two feet of autumn

You the beautiful

The most beautiful of the planet
The most precious words are worthless
Unquietness,
Why can't you become more playful
Than the respiration
To blow towards my sky

On The Other Side

With joy waited for you yesterday
I may have been meeting you
Somewhere in the other half

Of the Anti dream
In the 27th floor
Of the NOID Palace
I wanted to sleep
With you

When the whole November disappeared
I remembered that on 27
had been possible
To arrive the most beautiful in the world
The greatest of the word
Has had
To speak without speaking

One hundred and one events
They have been able to look similar
But you see
The weather has passed on the
Other side

Prishtina, November 27, 2005

Keep Your Sky For A Little Time

Take a little from your sky
Of this day
Our skin has remained uncovered

I don't think that I will see
The other places

Without your sky and mine
To stay over us

Rest assured my love
I will bring the sky outside
From my breath of lust

I will transform the word into a bird
And the birds' song will wake you up

Tirana, April 4, 2005

The Times Didn't Have Time

Girl you know the legend
How many crossroads are in the Pharaoh's night
In the stone of Prevesa and the red apple
Are relaxing the heavy seasons
A trip for another November

Everything comes with you
I am growing for two square feet of soil
Every day we are crossing the seasons
How many times I wanted to love you

Times did not have time
The long roads and the nights without a moon
Crossed in silence the ages
Your song is coming to me

Like the months of November in late Falls
This is not the time
It is such a warm summer

Dukaiva, July, 2004

Beyond My Power

With the shoulder beyond my
Power
Patience at the peak were it meets the sky

Was kept
By the breath that releases silence
That softens the morning stress.
What
To do to ourselves

In order not to wait
and come behind us

The arrival has departed
Then she is late and was born

Nevertheless alone
Places the dots over the word
And waits
Doesn't know when there is time

In that temple places two stones
Together
One for herself and the other
For the word

And welcome continues
As if
We knew the game

We would grow together
With the trust.

Auderghem, February 22, 2007

ZONJA FJALË E ZOTËRI MENDIM

1

Kam fol pak

Ndryshe

Tepër ngadhënjyeshëm

Zonjushe

Por them

S'ma merr për të madhe

Fundja fjalët e një poeti

Janë

Dhe ti e dinë se lejohet

Mendimet e veshura me i zhvesh

Cipë cullak

E të zhveshurat

Me i veshë me kostume të qejfit tëm

Ose

Nëse për ty ka mjaftuar

Të them të dua

Atë që ja thotë gjithkush

Gjithkujt

Edhe burri gruas vetë

Zonjushe

Unë kam krejt tjetër mendim

2

Sikur

Mendimi s'ka vlerë pa fjalën

Apo fjalë

Ç'thotë pa e lodhur mendjen

Shpirt njeriu

Ti je zonja fjalë

E unë zotëri mendim

Krejt kështu i kam pa

Vetën me ty e ty me mua

Bile

Edhe këtë formulë dashurie

Gjithandej

Nëse ka mbet ku pas
Modernizimit

Prandaj
Zonja fjalë je e bukur
Kur zotëri mendimi
Ta jep bukurinë

3

E hë de
Duhet m'u pajtua se
Heshtja
Na vëzhgon anktshëm
Çka po bëhet me ne

Po nejse ma
Zonja fjalë
Dua me të puth tash
Veç një herë
Se e dyta e treta
Nuk e di si vijnë

Liria le të rrojë e lirë

Edhe fjala
Edhe mendja
Le të flasin çka
Të duan
Unë
Tani dua puthjen e parë

Paris, korrik 2006

NËN HIJEN E KUJTIMIT

Të kisha thënë diçka të harruar
Atë që s'të kujtohet as nesër

Harrimi bëhet gjithnjë e më i vjetër

Atëherë kur rrugëton heshtja

Te lisi i tharë prej diellit
Po të pres
Në radhë me vargun
E varur në cikol të mallit

Aty pritet vetëm e dashura
E unë u ula me pushua

M'u shterrë vjeshta ose ra drita
Provova
Veç me t' thënë diçka

Qershor, 2004

Dashuria banon me qera

Sa shihet
Dashuria banon me qera
Mbyllet në një pikë
Dhe i tkurr majat
E mendimit

Luan me ditët si me figurat e shahut
Kur të vij fundi
Pa fitues
Atëherë
S' mbetet më veç një lojë
Tjetër

Mbretesha e natës

Nuk të mbërrin dora ime
Sonte
As sytë s' mbërrin as deri
Afër qytetit tënd
Mbretëreshë
Ke diçka në brendinë time
Ose më ka zënë orë e ligë

Sytë e natës po vetëtojnë

Po e zbardhin qiellin e mendimit
Deri mbi ty
As që ka mbërritje
Në mbretërinë e natës
Vakiçare
Nuk të takojnë hijet e dorëzgjatjes

Mbrëmja e sontme pa mbretëreshë

PËR GOTËN E MERAKUT

Pije njeri
Gotën tënde
Verën e kuqe të merakut
Saj

Pije dehshim
Shtere
E mos ja le
Pikën
Vargut
Që shkruhet vetmishtë

As kështu
I pa dehur s'je njeri

Vjeshtë 2006 Paris

Pse ma mban minutën tim

Tani
Është diçka e imja e jotja
E sodit
E kush e di ka e ka rrugën
Ka e frynë fryma

Është shfaqur diku si pikë çuditëse
Herave tjera
I kishte dalë vetës dore dhe i binte rrotull
Ardhjes e shkuarjes

Tani
Është diku tek unë diku
Tek ti
Po ku ta takojmë ndërmjet dy mureve
Të katër syve

Ka nis me marrë frymë
Zemërimi

Ardhjet po janë të vona

Pse ma mbanë minutin tim
Tani
Po të pres ty edhe vetën
Ku ta dijë unë
Kur i vinë shkuarjet minutit tim

Fillimi

Paksa i llastuar
Del prej natyrës nismëtare
Pastaj i kapërcen krejt kufijtë
Dhe asnjë pikë se len pa i ra
Rreth e rrotull

Anatemë
Shumë herë e mbetur banore
E ëndrrës
Qendrën e ka përtej vetës
Qoshkun tek në anën tjetër
Fillimi
Është kulla pa mure
Pa kulm
Themeli
Aty ku ja fillon ti

Shkrim pas mesnate

Në letrën me pika të kuqe
Ku datat i shkruaj
Dhe vakitë

Pështyva
Fjalën e madhe Liri
Dhe serish më doli gjumi
Ëndërrakeq
Prapë i shkrova letër
Vetmisë time të trentë
Tung nga
Unë
I yti Atdhe

Më teproj mjaftë kohë deri
Nesër
Hej sa e gjatë është nata
E letrave

Tung vetmi
Me laps e pa kurrfarë ideje
Tako hem me ty
Ku zë as cik s' bën
As tash nuk po kuptohemi

Ani de
Që gjuhën e shpirtit
Mallin e Dardanisë
Po mi merr
Në një varg timin varesh

Dhe ndjehesh artistik
Tung pra
Më ka mbetur edhe mjaft kohë
Deri nesër

Dashuri mësomë si me dashtë

Kam vrapuar
Ditë e natë neper vite e dekada
Jetës sime
Dhe luajtur kam bukur shume me të
E shpesh hile m' ka bërë
Krejt vonë diku
E kam marr vesh po nejse ma

Henes

Tash më ka ra ndërmend diçka

E unë po matem me vetën

Kam veç një gjë me tu drejtua

Dashuri

Mësomë si me dashtë

Se mendja ma merr nuk a vonë

Vonë s' është kurrë

Thonë

Po unë nuk i besoj ma kësaj

Të besoj ty si fëmija përrallës

Mësomë

Ama

Si me dashtë

Jo m' u dashuruar

Edhe nëna

Më pat mësuar si me ec

Po krejt jeta m' shkoj vrap

Vrap

Njëherë dej u rrita

Vrap

Me u kthye prej maleve

Aiii

Sa rruga deri të ti sonte

Mësomë

Tash pa hile dashuri

Sa me dashtë

Në modë është

Me marrë njëfarë tisi të hollë

Të mendimi

E sytë me i sjell rrotull

Diku pak

E diku më shumë

Me u marrë erë luleve të njerëzimit

Femër

Krejtësisht pa kurrfarë orarit

Dashuri

Mësomë kur me dashtë

Tanë janë çuar në këmbë

Secili

Sipas kutit të vet mat
Rëndësinë e kohës së rrugëshkurtës
Derisa disa nuk flasin të tjerë thonë
Ç' është një e zezë
Duan veç ata që janë primitiv e koha
I ka shkel
Me dashtë a si mu deh me raki
E çka tjetër s' thonë
Dashuri
Mësomë pse me dashtë

Në vend të përgjigjes

Ishte rrugëtim i zekthët
Gjithçka merrte me vete
Shkuarjet ardhjet pritjet mos pritjet
E ti
Ëndërroje më shumë lirikë
Për dashurinë

Ndodhi
Që të gjitha drejtimet kishin një rrugë
Të përbashkët
E ti prapë i pave e s' ja prishe
Qejfin ëndrës

Ç' kërkon tani nga zhgjëndrra

Pastaj
E djeshmja bëhet e pardjeshme

E nesërmja sot

Ti je e djeshme pas dite
Ketë besoj e dinë ti
Kujtoje
Ishte rrugëtim i zekthet
Të shkuarat të ardhurat të priturat

Të djeshmet
Të sotshmet
Të gjitha të miat i muar me veti
Dhe i deponoj larg meje

Larg teje
Një asgjë që gjithnjë ja kam pasur
Frikën
E sot
Sot është tepër vonë

15 nëntor, Bruksel 2007

Ka me t' mbërri një ardhje

Loja ka më shumë rregulla
Se teoria e zotërimit
E vargu i poezisë

Është më e komplikuar se kaç
Natës kur i duhet terri
Rrugëtoj në avionin e mendimeve
Vend për vend lë nga një minutë
Timin
Minutë tëndin

Të dera e zemrës
Një dimër fjale
Pret pranverën

Se
Ardhja ime
Ka me ti mbërri tana majet
Ka me t' gëzuar pa masë

Bukuresht prill 2008

Protestë

Ja shterëm edhe orët e fundit
Kësaj dite
Gjithkrah më çoj mendja hap pas hapi
Kurse
Ti je vonuar
Derisa fjala po matet pas hijes

Tënde
Pash në orën e murit
E diela ja dorëzoj komandën
Javës tjetër
Më bëhej

Ca minuta më rrëshqisnin nga gishtat
E dorës
E zemra ti hapi dyert
Prej atij hapi që se bëre kurrë

Ku janë fajet
Të cilat zhgjëndrra ngatërruar tu kanë
Këmbët
Tek i përzien koha kujtimet

Pse varg më shqetëso bash sonte
Kur atdheun e vashën i kam
Larg
Edhe vetën e kam larg tepër larg

Më erdhi fjala që kurrë se them
Sa Maja Monte Veres ma ngriti
Mëllërin
E ti mike vazhdo flejë larg
Meje

Zakonisht
Natën je më së largu
Kapërcen terë kufijtë e mi
E unë
Vetëm po heshti dhe luaj
Me ditët

Londër 20 Maj

Diku jashtë

*Egoja e shpirtit të një personazhi
Ose përformanc përmasash gjigante*

Kam vendosur
Siç thuhet
Me një mendje

M' e i kapërcye rrugët e gjata
Deri tek porta e shpirtit
Tënd
E ti po deshe më bëj

Konak
Nëse më zë vapa e verës
Sate të nxehtë
Hape pak dritaren e zemrës
Të hyj pak freski
Fjale
Po deshe t' më bësh vend
Bëj
Të jem pak komod
Jo veç
Sa për t' strehuar kokën

Në pasqyrën e syve
Më bëhet se jam yll i qiellit
Të mendimeve tua
Ndoshta
Ndodh që siç thonë
Fryma
Hyn për vesh t' gjilpërës
Nëse ta merr mendja mbylle portën
E shpirtit

Me shkronja të kuqe shkruaj
Emrin tim dhe vendose në derën
E shpirtit tënd
Atëherë dihet se ajo kullë
Ka një zot shtëpie

Huti ose ndalim te pika zero

Manifestoj të dielave
Cakëroj dy mendime si dy gota
Njëren për ty e tjetren për mua
Tëndin

Kapërcen e kthehet prapë zemërimi
Të dielave të mia me nga një

Çerek kujtese

Sa për ta ditur lojën e cakërrimeve

Me alarmon koha
Pas orës dymbëdhjetë
Për një çast me ty e sa të dielat
Kanë kaluar

Numëroj vetëm javët
Prej javës
Tënde shfaqën një mijë e një
Mendime
Në drejtim tendin
Ti je larg tani

Gëzohem të dielave
Lexoj qejfin tim me shkronjat tua
Qe at ditë marr nga pak te ti
Kur do ta kem në dorë
Çelësin e zemrës
Do ta hap derën e kohës dhe unë e ti
Do të bëhemi bashkë
E hëna

**Prevod: Smajl Smaka (Priština, Kosovo) & Korektura /read proof: Sabahudin Hadžialić
(Sarajevo, Bosna i Hercegovina)**

Kako doseći samobitnost

Prelazim preko država
Polja, šuma i mora

Sve, što svijet
ima
Putnik u pratnji dana i noći
Prijateljice
Šetam minutama moga života.
Sve dok tebe ne sretnem
Hej
Što radiš
Uvijek si tu dok šetam unutar
sebe

Tebe sretnem
Kod svakog raskršća
Po jedan znak tvoj
Po jedno zeleno svjetlo
Moje
Na nebu svjetle mi oči tvoje
Koliko dugo
Će putovanje moje biti
Po novim putevima
Kojima jedino ja gazim
Prelazim ih na brzinu
Uputivši se prema tvojim znakovima
Hej
Ti čudni čovječe
Koliko je sati
Koji je danas datum
Da li znaš koji je mjesec
Godina
Jeste sretno blagorodna godina.
Kada sam prelazio liniju
Egnatia
Dvije dame sjedeći na travi
Ćekaše me
Jedna mi se prikazaše kao sunce
Druga kao mjesec
Kada stigoh blizu njih
Ponovno ti bijaše
Prva dama
Druga
Ljubav
Kormilar unutrašnjosti
Ćaskali smo *naširoko*
O stvarima
I o ništavilima
Koliko smo ispraznili
Izvore riječi
Toliko da rekoh sebi
Ti si sigurno
Jedan magičan svijet
I krenuh da se vratim ponovo
Samome sebi.

Idući tim znakovima, usmeravajući se
Negdje sredini puta

Povratka
Prođe pored mene jedna Gorska Vila
Prestrašen, dok smo se približavali
Jedno drugome,
Molih
Nemoj me povrijediti
Putnik sam
I vraćam se sebi

Tiho progovori,
I blagoslovi od zemlje
Do neba
I učini mi se poznatim glasom
Hej čudna ljepoto
Kao poznat glas učini mi se
Zar i ovdje mi se prikazuješ
Kasno je
Sada nastavljam put
Možda Sutra stignem

Koji bi čovjek
Mogao putovati tako daleko
Pitam pjesnika koji bješe
Dok ga gledah
Onoga što vidjeh
I na samom svanuću
Stigao sam
Do kapije duše
Dva zraka čekasse me
Hej čovječe
Ponovno smo se sastali
Ti i ja i moja princeza
Sada moram priznati
Da si ti u meni
Jesi zaista lično Ja
Cijelo ovo putovanje
Da bi se stiglo do samoga sebe.

Paris 28 ožujak

Živješe iznad sebe

Sada je dosegla samobitnost i živi sa anđelima

(Majci Terezi)

Koliko je godina prošlo
Od jednog velikog odlaska
Daleko od sebe živješe jedna divna Albanka
Sa dvije duše
Jednom za Boga, drugom za čovječanstvo
Bješe malo Gonxha, malo Kalkuta

Više Albanka i više svjetlost
Čovječanstvu
Moliše se i sama postajući
Molitvom
Ilirika

Naša Majka Tereza
'79 ljeta prošloga stoljeća smiraj se spusti nad tvojim imenom
Te godine, majko, ja dođoh na ovaj svijet
Sada
Kada mi treba ponos
Odlazim u Kruji kod Kastriota
I dozivam Đerđa
Kada mi treba jedna zvijezda
Svemira

Odlazim ka Sunčevom Brijegu
Dozivam Rugovo
Majka naša Tereza
Sa tvojom molitvom legao sam
I ustao
Dardan
Anđeli koji žive na nebesima
Osmjenhuše se i čekaše
Tvoj veliki odlazak
Koliko je godina prošlo
Domovina se priprema
Za jedan drugi dan
Albanko
Nastavi se moliti za čovječanstvo
Svojim siromasima
Bogate zemlje
Kuju nazivaju
Iliria
Prošlo je toliko godina

od kada si otišla
Ovuda dolaze neke druge
Gondzhe

“Znam jednu riječ od kamena”
Naučih u Shkrelu
I jednu Palaču snova imam negdje
Rekao je Kadare
Sada
Blagoslovi mi tragove Prekaza
I Glogjana
Te smo jave vidjeli očima
Otac naš na nebu
Gleda nas sa blagošću svojom

Kaži još jednu riječ
Albansku
Bog neka blagoslovi Arberiju
Upali jednu svijeću
Ilirsku
Svako zna da,

Majko. ti si svjetlost sama
Odlazak nije priželjkivan
Ni za koga
Već kada se odlazi kao što si ti ,majko,
otišla
Jeste divan...odlazak

I Isus znaše o Albancima
Ali loše godine zavladaše nama
I što možemo uraditi crnoj sudbini
Susjedi bijahu takvi

Iznad sebe si živjela
I sada si došla živjeti kod sebe
Vječnost
Zajedno sa anđelima

Budućnost našu sutrašnju
Donesi nam danas

Moli se, bona ne bila, majko još jednom
Jer me je decembar zastrašio

I ne znam što mi oči vide.

Čini mi se da hladnoći Dardanije
Kasni proljeće
Dardanika
Ne zaboravi još četiri dijela
Podijeljena

Majko, ti si ime naše koje blista na nebu
I na zemlji

Početkom decembra 2007, Brisel

Jednom će krenuti dani

Kako da ti kažem riječ
Moju, blagu i gromku

O dobroti uvijek
Trebamo govoriti lijepo
Što treba našoj generaciji?
Stavovi od koji nemamo ništa?

Pod vlasom kose, nad obrvom
Javlja se ljubav
U mirnoći sjene planduješ
Pogodio sam u samu suštinu promišljanja

Jednom će krenuti dani
Iz početka

Ljepota Ljepoti

Kome kao djevojci
Tako lijepo stoji Ljepota

U njenim očima
Ilirska ljubav izvire

Kakva Ljepota djevojke
Kakva Ljepota stiha

Blago ovoj ljepoti

Pojavljuje mi se tvoje zlatnooko lice

Večeras se jesen može nahraniti noću
Mjesec se spustio ka prozoru
Najlepše
stihove
pisaću o tebi
Crnomanjasta prijateljico

Možda te uhvatio san
Prije nego što je dosegnu deset i deset u noći
Ja nađoh mane stihu
Riječ ima dovoljno noći
Sat
prevalio je ponoć
Nebo se spustilo na stihove
I prorijeđene zvijezde
Pojavljuje mi se lice tvoje
Zlatooka
Kao u stara vremena
"Iz onog brijega te spazih"

Tirana, novembar 2004

Sanjam o njenom stapanju sa mnom

Koliko želiš
Bježi iz moje zime
Antisagu koje ne poznaje moje proljeće.

Kod tebe se povećava radoznalost
Čekanju koje zastrašuje noć
Spavanje učini jedno čudo
Sanja se
O njezinom stapanju sa mnom

Slobodno
Recimo da je otišla
Da začuti sa strepnjom nespokoja

Bez najmanjeg
Uznemirenja
Vode, hej vode njezine žedji
Događaji se spustiše danas na zemlju
Dođoše neočekivano
Iznenada
Dovedoše je očima ka meni.

Tvoje zore daleke

Ne ostavljaše mi neki utisak
Nikada
Pisma samoće
Tvoje zore daleke
Da dođeš do mene
Obuhvatilo te lijepo vrijeme
Već sedam dana
Jedne noći
Zajedno
Da bi proveli
Bez šutnje.

Oči noći svjetlucaju

Večeras
nije te dosegla moja ruka
Niti oči ne stižu
Niti blizu tvoga grada
Kraljico
Imaš nešto unutar mene
Ili me je uhvatio loš čas
Oči noći sjevaju
Nebo mišljenja osvjetljavaju
Do iznad tebe
Nema dolazaka
U carstvu trudne
noći
Ne sretnu te sjene pružene ruke
Današnje veče bez kraljice.

Što tražiš sada od jave

Bijaše putovanje
Sve odnese sa sobom
Odlaske i dolaske
Dolaske i neodlaske
A ti
Sanjala si više lirike
O ljubavi
Svi pravci imaše samo jedan put
Ti koja nisi iskvarila ćeif snu
Što tražiš od jave
Gdje jučerašnjica postaje prekjučerašnjica
Sutrašnjica današnjica.
Sve moje odnijela si sa sodom
I razrušila si daleko od mene
Daleko od tebe
Jedno ništa čega
Sam se uvijek bojao
Da ne bude isuviše kasno

Brisel, 15 novembar 2007

Koliko šutljiv je polazak

Sa sobom ponesi njeno
Jer savladaće mu puteve.

Sve niti kao da vjetar odnosi
Kao da ne dolazi.

Korak za korakom,
Kao da je na vrhu brijega

Kod njezine glave
Prolaze jeseni

Koliko je šutljiv polazak
A odlazak sa zatvara kao samoća

Ko zna da li je
Prije dolazak ili odlazak

Vragolast duh

Razmažen bijah sinoć
Sanjao sam te
Najlepšu od svih noći
Do kojih može gaziti ljudska noga.

Koliko puta crnilo prođe snom
Htio sam biti
Bjelina koja okružuje tijelo
Jeseni vezuje obje noge
Oh, Lijepa
Najlepša zemljina kuglo

Ne vrijede pet para najbogatijih riječi
Razmažena
Što ne postaješ još razdražljivija
što ne postaješ još vragolastija
od duha
dok vjetrovita jesi prema mome nebu

Na drugoj strani

Radosno čekah te jučer
Kako bih te sreo
Negdje na drugoj polovini
Jave
Na 27 katu
Palate Noid
Htio sam malo zaspati
S tobom
Tek kada je skoro sasvim prošao studeni
Sjetio sam se da je dvadeset i sedmoga mogla
Dolaziti najlepší dio svijeta
Najbogatiji od riječi
Mogao je
Da kaže, ne govoreći

Stotinu događaja
Mogli su se desiti
Ali eto
Vrijeme prošlo je samo na drugoj
Strani

Prishtina, 27.11. 2005

Uzmi malo tvog neba

Uzmi malo tvog neba
Današnjeg dana
Koža ostade, naša, nepokrivena

Mislim da ne trebam vidjeti
Druga mjesta
Bez tvog i Mog Neba
Da je iznad nas

Smiri se draga
Nebo imam da izvlačim
Van moga duha strasti
Riječ ću pretvoriti u pticu
Probuditi ću cvrkutanja iz sna

Tirana, 4 aprill 2005

Ako noć zatekne san

Noć nije ponedjeljak
I mrak dotiče noćne kerove
Proljeće visi na jednoj niti trave
I leži uzduž i poprijeko
U njezinim očima
Neviđenim od zlih očiju

Pozvao me da idem u drugi stih
Komitski
Ako noć zatekne san
Kako da uđemo u beskrajnu igru
Nije niti utorak

Kako da te zovem

Kako da te rodim uronućem
Riječima ili srcem
Veliki Čas
 Dan je osvijetlio sa tobom

Kako da te rodim uronućem
Riječima ili imenom

Čas ovoga dana
Obasja sjedu kosu na mojoj glavi
Kako da te zovem tokom rađanja uronuća

Sumnja

Da budem kosa, bijela
Da se spustim preko tvog vrata
Ili da sam zrak
Da me usisavaš kao dah
Da mišljenje budem

Da tvoju glavu osvajam
 Kakav da budem

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin
<http://maxminus.weebly.com>

DO NOT COPY